

Mortality Works!

By Elder Brook P. Hales
Of the Seventy

A halandó lét működik!

Brook P. Hales elder
a Hetvenektől

October 2024 general conference

Despite the challenges we all face, our loving Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail.

For several years I was assigned to home teach an older sister in my ward. She did not have an easy life. She had various health problems and experienced a lifetime of pain due to a childhood accident on the playground. Divorced at age 32 with four young children to raise and provide for, she remarried at age 50. Her second husband passed away when she was 66, and this sister lived an additional 26 years as a widow.

Despite her lifelong challenges, she was faithful to her covenants to the end. This sister was an avid genealogist, a temple attender, and a collector and writer of family histories. Though she had many difficult trials, and without question she felt at times sadness and loneliness, she had a cheerful countenance and a gracious and pleasant personality.

Nine months after her passing, one of her sons had a remarkable experience in the temple. He learned by the power of the Holy Ghost that his mother had a message for him. She communicated with him, but not by vision or audible words. The following unmistakable message came into the son's mind from his mother: "I want you to know that mortality works, and I want you to know that I now understand why everything happened [in my life] the way it did—and it is all OK."

This message is all the more remarkable when one considers her situation and the difficulties this sister endured and overcame.

A kihívások ellenére, amelyekkel mindannyian szembenézünk, a mi szerető Mennyei Atyánk úgy alkotta meg a boldogság tervét, hogy ne legyünk bukásra ítélve.

Több éven keresztül voltam egy idősebb nővér házitanítója az egyházközségemben. Nem volt könnyű élete. Különböző egészségügyi gondokkal küszködött, és egész életében fájdalmak voltak egy gyermekkori, játszótéri baleset következtében. 32 évesen elvált, négy kisgyermekről gondoskodott és nevelte őket, míg 50 éves korában újból férjhez nem ment. A második férje akkor hunyt el, amikor a nővér 66 éves volt, így még további 26 éven át élt özvegyként.

Az élethosszig tartó kihívásai ellenére a végsőig hű maradt a szövetségéhez. Ez a nővér lelkes családkutató és templomlátogató volt, aki családi történeteket gyűjtött és foglalt írásba. Habár sok nehéz próbatétel érte, és kétség sem fér hozzá, hogy időnként szomorú és magányos volt, arcán mindig öröm tükröződött, kedves és kellemes személyiség volt.

Kilenc hónappal a halála után az egyik fiának figyelemre méltó élménye volt a templomban. A Szentlélek hatalma által megtudta, hogy édesanyjának üzenete van a számára. Szólt a fiához, de nem látomás vagy hallható szavak által. A következő, egyértelmű üzenet támadt a fia elméjében az édesanyjától: „Szeretném, hogy tudd, a halandó lét működik, és kérlek, tudd, hogy már értem, miért történt [az életemben] minden úgy, ahogy – és minden rendben van.”

Ez az üzenet még inkább figyelemreméltó, ha számba vesszük a nővér helyzetét és a nehézségeket, amelyeken át kitartott és felülkerekedett.

Brothers and sisters, mortality works! It is designed to work! Despite the challenges, heartaches, and difficulties we all face, our loving, wise, and perfect Heavenly Father has designed the plan of happiness such that we are not destined to fail. His plan provides a way for us to rise above our mortal failures. The Lord has said, “This is my work and my glory—to bring to pass the immortality and eternal life of man.”

Nonetheless, if we are to be the beneficiaries of the Lord’s “work and ... glory,” even “immortality and eternal life,” we must expect to be schooled and taught and to pass through the refiner’s fire—sometimes to our utter limits. To completely avoid the problems, challenges, and difficulties of this world would be to sidestep the process that is truly necessary for mortality to work.

And so we should not be surprised when hard times come upon us. We will encounter situations that try us and people who enable us to practice true charity and patience. But we need to bear up under our difficulties and remember, as the Lord said:

“And whoso layeth down his life in my cause, for my name’s sake, shall find it again, even life eternal.

“Therefore, be not afraid of your enemies [or your problems, challenges, or the tests of this life], for I have decreed ... , saith the Lord, that I will prove you in all things, whether you will abide in my covenant ... that you may be found worthy.”

When we feel distraught or anxious about our problems or feel that we might be receiving more than our fair share of life’s difficulties, we can remember what the Lord said to the children of Israel:

“And thou shalt remember all the way[s] which the Lord thy God led thee these forty years in the wilderness, to humble thee, and to prove thee, to know what [is] in thine heart, whether thou [would] keep his commandments, or no.”

As Lehi taught his son Jacob:

“Thou hast suffered afflictions and much sorrow. ... Nevertheless, ... [God] shall consecrate thine afflictions for thy gain. ... Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the

Fivérek és nővérek! A halandó lét működik! Úgy tervezték meg, hogy működjön! A kihívások, szívfájdalmak és nehézségek ellenére, amelyekkel mindannyian szembenézünk, a mi szertő, bölcs és tökéletes Mennyei Atyánk úgy alkotta meg a boldogság tervét, hogy ne legyünk bukásra ítélve. A Ő terve utat biztosít számunkra ahhoz, hogy a halandó bukásaink fölé kerekedjünk. Az Úr ezt mondta: „...ez munkám és dicsőségem – hogy véghez vigyem az ember halhatatlanságát és örök életét.”

Mindazonáltal, ha az Úr munkája és dicsősége – mi több: a halhatatlanság és az örök élet – kedvezményezettjei kívánunk lenni, számítanunk kell rá, hogy okítva és tanítva leszünk, és hogy át kell haladnunk a finomító tűzén – néha a legvégső korlátaink mértékéig. E világ gondjainak, kihívásainak és nehézségeinek a teljes elkerülése annak a folyamatnak a kikerülése lenne, amely igazán szükséges a halandó lét működéséhez.

Így ne lepődjünk meg, amikor nehéz időszakok érnek minket. Olyan helyzetekkel fogunk találkozni, amelyek próbára tesznek minket, és olyan emberekkel, akik lehetővé teszik, hogy valódi jószívűséget és türelmet gyakoroljunk. De nem szabad csüggednünk a nehézségeink súlya alatt, és emlékeznünk kell, mit mondott az Úr:

„És aki ügyemben leteszi életét, az én nevéért, az újra rátalál arra, méghozzá örök életre.

Ne féljetez tehát az ellenségeitektől [vagy gondjaitoktól, kihívásaitoktól vagy ezen élet próbáitól], mert én... elrendeltem, mondja az Úr, hogy minden dologban próbára teszek titeket, vajon megmaradtok-e a szövetségemben, ...hogy méltónak találtathassatok.”

Amikor nyugtalanságot vagy szorongást érzünk a gondjaink miatt, vagy azt, hogy talán a kelleténél több jut nekünk az élet nehézségeiből, emlékezhetünk arra, amit az Úr Izráel gyermekeinek mondott:

„És emlékezzél meg az egész útról, a melyen hordozott téged az Úr, a te Istened immár negyven esztendeig a pusztában, hogy megsanyargasson és megpróbáljon téged, hogy nyilvánvaló legyen, mi van a te szívedben; vajon megtartod-e az ő parancsolatait vagy nem?”

Lehi így tanította a fiát, Jákóbot:

„[M]egpróbáltatásokat és sok bánatot szenvedtél el... Mindazonáltal... [Isten] javadra fogja szentelni megpróbáltatásaidat. [...] Tudom tehát, hogy megváltattál, Megváltód igazlelkűsége

righteousness of thy Redeemer.”

Because this life is a testing ground and “dark clouds of trouble hang o’er us and threaten our peace to destroy,” it is helpful to remember this counsel and promise found in Mosiah 23 relating to life’s challenges: “Nevertheless—whosoever putteth his trust in [the Lord] the same shall be lifted up at the last day.”

As a youth, I personally experienced great emotional pain and shame that came as the result of the unrighteous actions of another, which for many years affected my self-worth and my sense of worthiness before the Lord. Nevertheless, I bear personal witness that the Lord can strengthen us and bear us up in whatever difficulties we are called upon to experience during our sojourn in this vale of tears.

We are familiar with Paul’s experience:

“And lest I should be exalted above measure through the abundance of the revelations [I have received], there was given to me a thorn in the flesh, the messenger of Satan to buffet me, lest I should be exalted above measure.

“For this thing I besought the Lord thrice, that it might depart from me.

“And he said unto me, My grace is sufficient for thee: for my strength is made perfect in weakness. Most gladly therefore will I rather glory in my infirmities, that the power of Christ may rest upon me.”

We don’t know what Paul’s “thorn in the flesh” was. He chose not to describe whether it was a physical ailment, a mental or emotional infirmity, or a temptation. But we don’t need to know that detail to know that he struggled and pleaded with the Lord for help and that, ultimately, the Lord’s strength and power are what helped him through it.

Like it was for Paul, it was through the Lord’s help that I was eventually strengthened emotionally and spiritually and finally recognized after many years that I have always been a person of worth and worthy of the blessings of the gospel. The Savior helped me to overcome my feelings of unworthiness and to extend sincere forgiveness to the offender. I finally understood that the Savior’s Atonement was a personal gift for me and that my Heavenly Father and His Son love me perfectly. Because of the Savior’s Atonement, mortality works.

While I was eventually blessed to recognize how the Savior rescued me and stood by me

miatt...”

Mivel ez az élet a próbatételek terepe, és „vésztől fellegek jönnek lelkünk békéjét elvenni”, hasznos emlékeznünk erre a Móziás 23-ban található, az élet kihívásaival kapcsolatos tanácsra és ígéretre: „Mindazonáltal – aki belé helyezi bizalmát, az felemeltetik az utolsó napon.”

Fiatalkoromban személyesen éltem át nagy lelki fájdalmat és szégyent valaki más hamis lelkű cselekedeteinek a következményeként, ami sok éven át volt hatással az önértékelésemre és az Úr előtti érdemességem érzetére. Mindazonáltal személyes tanúságomat teszem, hogy az Úr képes megerősíteni és felemelni minket, bármilyen nehézség megtapasztalására vagyunk is elhívva az utazásunkon a siralom és bánat völgyében.

Tudjuk, hogy mit tapasztalt meg Pál:

„És hogy a [kapott] kijelentések nagysága miatt el ne bizakodjam, tövis adatott nékem a testembe, a Sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy felettébb el ne bizakodjam.

Ezért háromszor könyörögtem az Úrnak, hogy távozzék el ez tőlem;

És ezt mondá nékem: Elég néked az én kegyelmem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtelenségeimmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem.”

Azt nem tudjuk, mi volt a „tövis” Pál testében. Úgy döntött, nem írja le, testi gyengeség, mentális vagy érzelmi betegség, esetleg kísértés volt-e. De nem kell ismernünk ezt a részletet ahhoz, hogy tudjuk: küszködött, és segítségért könyörgött az Úrhoz, és végső soron az Úr ereje és hatalma segítette át őt rajta.

Ahogy az Pállal is történt, végül én is az Úr segítségével erősítettem meg érzelmileg és lelkileg, és sok év után végül felismertem, hogy mindig is értékes, az evangélium áldásaira érdemes ember voltam. A Szabadító segített legyőznöm az érdemtelen érzéseket, és őszinte megbocsátással fordulni afelé, aki bántott. Végre megértettem, hogy a Szabadító engesztelése egy személyre szóló ajándék nekem, és hogy Mennyei Atyám és az Ő Fia tökéletesen szeretnek. A Szabadító engesztelésének köszönhetően a halandó lét működik.

Habár idővel megáldattam annak a felismerésével, hogy a Szabadító miként mentett meg és

through those experiences, I clearly understand that the unfortunate situation of my teenage years was my personal journey and experience, the resolution of which and eventual outcome cannot be projected onto those who have suffered and continue to suffer from the unrighteous behavior of others.

I recognize that life's experiences—good and bad—can teach us important lessons. I now know and bear testimony that mortality works! I hope that as a result of the sum of my life's experiences—good and bad—I have compassion for innocent victims of another's actions and empathy for the downtrodden.

I sincerely hope that as a result of my life's experiences—good and bad—I am kinder to others, treat others as the Savior would, and have greater understanding for the sinner and that I have complete integrity. As we come to rely on the Savior's grace and keep our covenants, we can serve as examples of the far-reaching effects of the Savior's Atonement.

I share a final example that mortality works.

Elder Hales's aunt, Lois VandenBosch, and his mother, Klea VandenBosch.

My mother did not have an easy journey through mortality. She received no accolades or worldly honors and did not have educational opportunities beyond high school. She contracted polio as a child, resulting in a lifetime of pain and discomfort in her left leg. As an adult, she experienced many difficult and challenging physical and financial circumstances but was faithful to her covenants and loved the Lord.

When my mother was 55, my next older sister passed away, leaving an eight-month-old baby daughter, my niece, motherless. For various reasons, Mom ended up largely raising my niece for the next 17 years, often under very trying circumstances. Yet, notwithstanding these experiences, she happily and willingly served her family, neighbors, and ward members and served as an ordinance worker in the temple for many years. During the last several years of her life, Mom suffered from a form of dementia, was often confused, and was confined to a nursing facility. Regrettably, she was alone when she passed away unexpectedly.

Állt mellettem e tapasztalatok közepette, pontosan tudom, hogy a kamaszéveim szerencsétlen helyzete az énszemélyes utazásom és tapasztalatom volt, amelynek a megoldását és végső eredményét nem lehet rávetíteni azokra, akik mások hamis lelkű viselkedése miatt szenvedtek és szenvednek továbbra is.

Tudom, hogy az élettapasztalatok – jók és rosszak egyaránt – fontos leckéket taníthatnak meg nekünk. Már tudom és bizonyágomat teszem arról, hogy a halandó lét működik! Remélem, hogy az élettapasztalataim összességének az eredményeként – minden jóval és rosszal együtt – könnyűvel viseltetek mások cselekedeteinek az ártatlan áldozatai, és együttérzéssel az elesettek iránt.

Őszintén remélem, hogy az élettapasztalataim eredményeként – minden jóval és rosszal együtt – kedvesebb vagyok másokkal, úgy bánok velük, ahogy a Szabadító tenné, nagyobb megértéssel fordulok a bűnösök felé, és teljesen feddhetetlen vagyok. Amikor megtanulunk a Szabadító kegyelmére hagyatkozni és megtartjuk a szövetségünket, példaként szolgálhatunk a Szabadító engesztelésének a messzemenő hatásaira.

Egy utolsó példát osztanék meg arra, hogy a halandó lét működik.

Hales elder nagynénje, Lois VandenBosch, és az édesanyja, Klea VandenBosch.

Édesanyámnak nem volt egyszerű a halandó utazása. Nem részesült világi elismerésekben, és a középiskola után nem volt lehetősége továbbtanulni. Kis korában gyermekbénulást kapott, ami egy életen át fájdalmat és kényelmetlen érzést okozott a bal lábában. Felnőtként számos nehéz és emberpróbáló fizikai és pénzügyi helyzetbe került, de hű volt a szövetségeihez és szerette az Urat.

Amikor édesanyám 55 éves volt, a nővérem elhunyt, anya nélkül hagyva egy nyolchónapos csecsemőt, az unokahúgomat. Különböző okok miatt az elkövetkező 17 évben nagyrészt Anya nevelte az unokahúgomat, gyakran erősen próbára tevő körülmények között. Ám ezen élmények dacára ő boldogan és készségesen szolgálta a családját, a szomszédait és az egyházközség tagjait, valamint sok éven át szolgált templomi szertartásszolgaként. Élete utolsó éveiben Anya egyfajta demenciában szenvedett, gyakran zavart volt, és egy idősök otthona korlátai között élt. Sajnálatos módon egyedül volt, amikor váratlanul elhunyt.

Several months after her passing, I had a dream I have never forgotten. In my dream, I was sitting in my office at the Church Administration Building. Mom entered the office. I knew she had come from the spirit world. I will always remember the feelings I had. She did not say anything, but she radiated a spiritual beauty that I had never before experienced and which I have difficulty describing.

Her countenance and being were truly stunning! I remember saying to her, “Mother, you are so beautiful!” referencing her spiritual power and beauty. She acknowledged me—again without speaking. I felt her love for me, and I knew then that she is happy and healed from her worldly cares and challenges and eagerly awaits “a glorious resurrection.” I know that for Mom, mortality worked—and that it works for us too.

God’s work and glory is to bring to pass the immortality and eternal life of man. The experiences of mortality are part of the journey that allows us to grow and progress toward that immortality and eternal life. We were not sent here to fail but to succeed in God’s plan for us.

As King Benjamin taught: “And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness.” In other words, mortality works!

I testify that as we receive the ordinances of the gospel, enter into covenants with God and then keep those covenants, repent, serve others, and endure to the end, we too can have the assurance and complete trust in the Lord that mortality works! I testify of Jesus Christ and that our glorious future with our Heavenly Father is made possible by the grace and Atonement of the Savior. In the name of Jesus Christ, amen.

Hónapokkal a halála után volt egy álmom, amelyet soha nem felejték el. Álmomban az irodámban ültem az Egyházigazgatási Épületben. Anya belépett az irodába. Tudtam, hogy a lélekvilágból jött. Soha nem fogom elfelejteni, amit éreztem. Nem mondott semmit, de olyan lelki szépséget árasztott, amelyet azelőtt soha sem tapasztaltam, és nehéz szavakba öntenem.

Az arca és a lényeg egyszerűen bámulatba ejtett. Emlékszem, ezt mondtam neki, a lelki hatalmára és szépségére utalva: „Anya, annyira gyönyörű vagy!” Felismert engem – ismét, szavak nélkül. Éreztem az irántam való szeretetét, és tudtam, hogy boldog, meggyógyult a világi gondjaitól és kihívásaitól, és hön várja „a dicső feltámadás[t]”. Tudom, hogy Anya számára működött a halandó lét – és a mi számunkra is működik.

Isten munkája és dicsősége az, hogy véghez vigye az ember halhatatlanságát és örök életét. A halandó lét tapasztalatai részét képezik az utazásnak, amely által a halhatatlanság és az örök élet felé haladhatunk. Nem azért lettünk ideküldve, hogy elbukjunk, hanem hogy sikerrel járjunk Isten nekünk szánt tervében.

Ahogy Benjámin király tanította: „Továbbá pedig azt szeretném kérni, ha azoknak az áldott és boldog állapotán is elgondolkodnátok, akik betartják Isten parancsolatait. Mert íme, áldottak ők minden dologban, mind a fizikai, mind a lelki dolgokban; és ha mindvégig hűségesen kitartanak, befogadják őket a mennybe, hogy ezáltal Istennel lakhassanak a boldogság egy soha véget nem érő állapotában.” Más szavakkal: a halandó lét működik!

Bizonyoságot teszek, hogy amikor részesülünk az evangélium szertartásaiban, szövetségeket kötünk Istennel majd meg is tartjuk azokat, bűnbánatot tartunk, szolgálunk másokat és mindvégig kitartunk, mi is rendelkezhetünk azzal a bizonyossággal és az Úrba vetett maradéktalan bizalommal, miszerint a halandó lét működik. Bizonyoságot teszek Jézus Krisztusról és arról, hogy a dicsőséges jövőnk Mennyei Atyánkkal a Szabadító kegyelme és engesztelése által lehetséges. Jézus Krisztus nevében, ámen.